

inden Overgangen gældende Regler, dog med de efter Fogedens Skøn fornødne Lempelser.

Naar en Dom i Henhold til denne Lovs § 11 indankes, kan den i Henhold til Dømmen foretagne Tvangsfuldbyrdelse indbefattes under Indankningen. De i Henhold til § 17 og denne Paragrafs 1ste Stykke foretagne Fogedforretninger kan indankes eller paakæres i Overensstemmelse med Retsplejelovens § 593.

§ 19.

Maning, som er indledet inden den 18. Juni 1920, bortfalder, medmindre Kreditor forinden nævnte Tidspunkt har opnaaet Fuldbyrdelsesordre („Vollstreckungsbefehl“).

Er en saadan Fuldbyrdelsesordre udfærdiget med Forbehold af Skyldnerens Rettigheder, finder Bestemmelserne i denne Lovs § 13, 2det Stykke, tilsvarende Anvendelse.

§ 20.

Hvor Lovgivningen stiller Krav om Manifestationsed („Offenbarungseid“), skal Eden erstattes af en skriftlig Forsikring paa Ære og Samvittighed. Domme, ved hvilke Manifestationsed er paalagt, kan ikke fuldbyrdes. Dersom nogen i Henhold til saadan Dom ved Lovens Ikrafttræden hensidder i Fængsel, bør han sættes i Frihed.

Forsikring paa Ære og Samvittighed træder ogsaa i Stedet for en Forsikring i Eds Sted („an Eidesstatt“).

§ 21.

Er Begæring om Foretagelse af Arrest paa Gods fremsat, men Bestemmelse om dens Tilfølgtagelse ikke truffet forinden den 18. Juni 1920, paahviler det den danske Fogedret, til hvem Begæringen nu vilde have været at rette, i Henhold til derom af Rekvisitus fremsat skriftlig Begæring at træffe saadan Bestemmelse paa Grundlag af de hidtil gældende Regler.

Saafrømt Begæringen tages til Følge, vil Arresten være at foretage og dens Forfølgelse at iværksætte i Overensstemmelse med Retsplejelovens Regler. Er der rejst Indsigelse („Widerspruch“) mod den om Arrest tagne Beslutning („Beschluss“), overføres Sagen efter Reglerne i denne Lovs § 6.

Arrest paa Gods, der er gjort forinden den 18. Juni 1920, bevarer sin Gylighed efter de hidtil gældende Regler. Er der ikke anlagt Retssag i Anledning af den Fordring, for hvilken saadan Arrest er gjort, kan det af Fogeden i Henhold til derom af Rekvisitus fremsat skriftlig Begæring paalægges Rekvisiten inden en af Fogeden fastsat Frist at anlægge en saadan Sag, under hvilken der tillige vil være at nedlægge Paastand om Arrestens Stadfæstelse, medmindre Arresten er gjort i Henhold til Dom („Endurteil“), eller den Beslutning, ved hvilken Arresten er sket, er stadfæstet ved Dom. Undlader Rekvisiten at efterkomme dette Paalæg eller gennemføres Hovedsagen ikke til Realitetsdom, bliver Arresten efter Begæring at ophæve.

Retsplejelovens § 640, 1ste Stykke, finder ogsaa Anvendelse paa Arrest, der er foretaget forinden den 18. Juni 1920.

Enhver, som ved denne Lovs Ikrafttræden indenfor de af Loven omfattede Landsdele er belagt med Arrest paa Person, bør sættes i Frihed, forsaavidt og saa snart han ifølge Retsplejelovens Bestemmelser ikke vilde kunne holdes i Gælds-fængsel.

I Stedet for den i Retsplejelovens § 616, 2det Stykke, paabudte Tinglæsning ved faste Ejendommers Værneting træder Indførelse i Grundbogen.